

ZİNCİR KOYDUK ADINI

hiçbir karanlık örtmesin onu
deryadan engine ışık saçacak
kıştan bahara bahardan yaza
yıldızlarıma ahenk olacak...

sararan yapraklara öz su, yürüsün
arından göz devirtecek,
kötülükleri elleriyle yok edip
indimde sarayları tarumar
sırça köşkleri yerle bir eden
aha bu göğsümden taşıp ulaşan
meçhul faniden serenatları
fidandan çınarlar ormanlar yapan
dünyayı yemyeşil yapan o olsun...

kalemimden damlayan şifa misali
imbik imbik damıttığım o
içimdeki buhurdan göz kamaştıran
gül gibi ellerde değerler sunan
korkmadan sinmeden bir dev misali
sert kabuğumda sakladığım o...

damıtarak feyzinden çıkardığımız
nemli gözlerde barındığımız
o desin bir saat sen deki bir yıl
ben deyim ömrümce hep okuduğum
ağıtlı dizelerim savunmalarım
hep onun eseri, adını koyduğumuz...

bulduk onu, siz de buldunuz bildim
gözyaşımın mamul gözbebeklerim
derinden hissettim ben gibiydiniz
kıpır kıpır gönlümüz beynimiz cıvıllı
her daim hisseder eklemeleniriz...

ben söyleyim siz tercüman
vurgunum o aşka büyük sevgiye
ağız birliğiyle bir ad koyalım
sözümüz bir gözlerimiz tek hedef
dursun selama dünya, büyük ideye
yüceliğimizin adı ZİNCİR olsun...

M. BALCI

NOT:

Meslekte 30. Yıl münasebetiyle gıyabımda düzenlenen 30. Yılımı kutlama etkinliği vesilesiyle 23.02.2009 da yazılmıştır